

# Misjoniteated

Nr. 6

Tallinnas, 1934

13. aastakäik

## Meie Misjoni Seminari 1933/34. õppeaasta lõpupidustusi.

Kooliaasta lõpupidustused avas koolijuhataja R. Rõpur, 17. mail kell 7.30 õhtul, kõnega lõpetajaile õp. j. 2, 6—8 j. alusel, mille siju siin lühidalt edasi anname.

„Möödunud on kooliaastad, mil olete püüdnud

Sumala tahtmise oma tahtega, kas teete ka samuti? Kohtate elus nendega, kes sõnadega kuulutatavad Sumala tahtmist, aga tegudega mitte. Millist teed lähete Teie? Näete ka neid, kes algavad võitlema hääd usuvõitlemist, aga kes jäävad ai-



Seminari õpetajate kolleegium.

jõuda ligemale igavesele tõele. Ligemale sõnadele: „Mina olen tee, tõde ja elu.“ Waikseil õhtutundidel, unustades päevatööd ja muret, ühinevite terve kooliperega, või ka üksikult, et otsida ühendust Sumalaga, ammutada ilmlõpmatult jõulikkaid.

Müüid seisate eluteelahkmel, astute uude ajastusse enda elus, kus peate ijeseisvalt algama eluvõitlust. Lubage Teile esitada küsimusi. Kui näete elus inimesi, kes häbenewad tõe pärast, kas Teie ka häbenete? Näete inimesi, kes asetawad

mult algajaks. Milline on Teie soow? Pidage kinni enda otsust jääda ustawaks tõele ja wõidelda hääd usuvõitlemist. Ära jää ainult algajaks waid ole ustaw Kristuse sõjamees otjani.

Sulle pole wõõrad tõesõnad, mida Kristus õpetas oma jüingritele. Paljud neist olid omanud igawese wäärtusega pärli, kuid mõned jätsid selle maha ja lahkusid tõest. Kõlas tähtis küsimus ülejäänutele: „Kas teie ka tahate ära minna?“ Jüingrid wastasid: „Kuhu peame meie minema — Sul on igawese elu sõnad.“ Nende elusõnade juures

wiibisite ka teie olles koolis. Olete õppinud tunda ma ka nende sõnade väge.

Eluteel kohtate paljuid, kes rõhutatud elufoor- mast ja sirutavad Teie poole käed, hüüdes: „Tule ja aita!“ Sinna kutsub kind elu — jääb algab sinu elutöö — aga ära ole ainult algaja. Silma- pilkses wainustuses algavad kiil paljud, kuid nad ei wii alatud ettemõtet lõpule.

Kord kõlasiid sõnad: „Jaa, ma olen lõpetanud töö, mis ja mulle oled annud, et ma pidin tegema.“ Kas ka sina wõid oma töö kohta kord igawikus se- da sama öelda.“

Kristus ütles: „Ilma minuta ei wõi teie ühtigi teha.“ Sa suudad palju ja suudad kõik, kui alan-

nema terwitustelegrammi: „Ühinedes teiega pidu- meeolus, läkitame parimaid õnnitlusi.“ Kuura Viidu esimees terwitas lõpetajaid järgnema kirjaga: „Wäljendan Misjoni Seminari lõpetajate klassile oma parimaid soowe: tugevat, kõikumatut advent- usku, tõelist misjoniwaimu ja täielikku andumist Kristusele ja igawest elu andmale piibliõpetusele. Ujun ka et lõpetajad, pöördudes tagasi kogodus- tesse, on paljudele õde-wendadele tõeliseks walgu- seks ja õnnistuseks oma eestujuliku ülalpidamise ja aktiivselt koguduse elust osawõtmise läbi. Wäl- jendan siinjuures ka tänu koolijuhatusetele ja õpeta- jatele nende waewa eest, mida nad on näinud, kas- watades ewangeeliumitööle uusi töölisi.“



**Kahetas lõpetajate klass.**

dad end kõigewägewama ette, kui oma hingelistel heitlushetkeil kojutad end jumalikult jõuallikast.

Te olete otsustanud olla õiglasjed sõnades ja te- gudes. Olete alanud ehitama oma iseloomuhoo- net kõigekindlamale kaljule — Kristusele. Jatkake seda ehitamist, enda iseloomu õilistamist, kuni lõ- puni.

Olge õiglasjed sõnades ja tegudes, ustawad liit- med koguduses, puhtsüdamilised kõigis eluolukor- dades. Olge kõlblituid kiwid Kristuse juures töö- hoones, jaage tõelisteks igawiku kodanikeks.“

Järgmisel päewal, 18. mail, jatkus pidustuste kawa Riias, oma kirikus, lõpetajate lahkumiskohtu- ga. Singamispäewal, 19. mail, ennelõunasel ju- malateenistusel kõneles lõpetajatele unioni esimees ja pärastlõunasel pühituskoosolekul E. Klotin. Wend Nikkar Gestiist ja wend Strohl Leeduist ter- witasid lõpetajaid isiklikult. Gesti Viit jaatis järg-

Pidustused lõppesid 20. mail kell 4 p. l. kooli- aktusel õpetajade kõnede ja senise koolijuhataja R. Ripuri lahkumiskõnega. Koolijuhatusete wõttis endale endine juhataja R. Rose. Pidustusi ilus- tas lauludega koolikoor S. Adama juhatusel.

Selle õppeaastaga lõpetasid Advent Misjoni Seminari nelja-aastase kursuse 14 õpilast, neist 7 Lätist, 5 Gestiist ja 2 Leeduist. Kahe-aastase kursuse lõpetasid 3 õpilast: 1 Lätist ja 2 Leeduist. Gesti- lajed lõpetajad olid:

1. Nikkar Saldy — Walgast,
2. Seestrand Madejshda — Narwast,
3. Palu Arnold — Tartust,
4. Lumi Arnold — Tartust,
5. Soidorf Eduard — Tallinnast.

## Koguduse elu.

Toimetaja: E. Nikkar.

### Dotaja kogudus.

Ratusse langenud inimsoole andis Jumal ime-  
lise pääsmise lootuse. See lootus peitus järgne-  
vas ennustuses: „Sa ma tahan vihavaenu tõsta  
sinu ja naise wahetele, ja sinu seemne ja tema seem-  
ne wahetele; seesama peab su pea rõhuma, ja sina  
wõtad temale kanna rõhuda.“ Selles etteöeldud  
wõitluses pidi naise seeme wõitjana wälja tulema.  
Mao pea pidi saama rõhutatud, j. t. madu pidi hä-  
witatama. Naine hakkas seda aega ootama. Sai  
ootajaks koguduseks. Ta ootas seda juure igatju-  
sega. „Ta oli käima peal, ja kirjendas lapsewa-  
was, ja temal oli suur walu, kui ta pidi lapse  
saama.“

Issanda esimene tulemine sünnitas suure walu  
nii naisele kui ka lapsele. Mao seeme rõhus Kol-  
gatal naise seemne — Jeesuse — kanda. „Aga  
meie lootime, et ta pidi seesama olema, kes Issraeli  
rahwa pidi ära lunastama.“ Dotajate õnnis loo-  
lus oli seotud weel waludega. Üks osa ennustust  
oli täitunud, kuid teine osa oli alles tulewiku küsi-  
mus. Mao pea jäi weel rõhumata. Jeesus jät-  
tis küll oma rahwale oma surma ja ülestõusmise  
läbi õndsas lootuse kindlustuse, et tema on surma  
ärawõitja ja Glu-würst. Tema rahwa üle walit-  
seb aga weel surma kuni tema jälletulemiseni, kus see  
õna jõusse astub: „Surm on ära neelatud wõi-  
muse sisse. Surm, kus on sinu astel Põrguhaid,  
kus on sinu wõimus?“

Sel põhjusel ootame tema teist tulemist õnd-  
sas lootuses, kus meie ihu pääseb surmast ja kroo-  
nitakse igawese eluga. Samal põhjusel nimetame  
endid ka Advent- või Issanda jälletulemise oota-  
jaks koguduseks. Kohasemat nime ei wõi ollagi  
Jumala rahwal. Selle nime all peab olema aga  
ka rahwas, kes oma nimele ei tee häbi. Esimesele  
„Messiasse“ ootajatele ütles Issand: „Lase ennast wal-  
mistada oma Jumala wastu, oh Issrael!“ Et  
nad endid ei lastnud valmistada, teotasid nad oma  
kõlwatu elu ja tegudega oma Jumala aulist  
nime paganate seas. See on aga hoiatusseks meile  
kui wiimsele ootajale kogudusele Issanda jälletu-  
leful. Siin juures küsimine: Mis sugune peab ole-  
ma see ootaja kogudus? Lubage jelles küsimuses  
weel minna kaugemale ja küsida ühes Peetrusega:  
„Mis sugused siis „meie“ peame olema kõiges  
p u h a s e l u s ja j u m a l a k a r t u s e s?“ Was-  
tuse annab apostel ka ise: „Dodates ja töötades  
Jumala tulemise päewa poole... ilma wigata ja

laimata rahu sees.“ 2. Petr. 3, 11, 12, 14. Wi-  
gata ja laimata olla tähendab valmistatud olla.

Jeesuse esimesel tulekul saatis Jumal oma rah-  
wale ettevalmistaja — Kristija Johanneese. Kogu  
tolleaegne Jumala rahwas kuulis tema jutlust.  
Aga kui pisut olid walmis? Wäga pisut. Müüid  
on Issand saanud sama Gliaise waimus ja wäes  
kolmekordse adventkuulutuse, mis paneb liikuma  
kogu maailma. Meil on lugemata hull raamatuid  
ja traktaate pea igas keeles, mis sisaldawad tuhan-  
ded prohmetlikud juhatused, õpetused, hoiatused ja  
manitsused Jumala ootajale kogudusele. Ühendu-  
ses selle kõigega õpib tema kogudus igal hingamise  
päeval ühesuguses koolis ühesugust Jumala Poja  
tundmist. Meid suuri eesõigusi arwesse wõttes  
peame küll küsima, kas oleme paremad kui need,  
kel puuduvad niisugused õpetused? Peame küsi-  
ma: kes jääb seisma, kes on walmis?

Issand on pika meeleline meie wastu, ei taha,  
et mõned peawad hukka minema, sellepärast on ta  
meile weel annud armuaega — valmistamise  
wõimalust ja palub ka kána: „Lase ennast wal-  
mistada oma Jumala wastu, oh Issrael!“  
Amos. 4, 12.

Kui armsad olid nende jalad, kes kandsid esimest  
korda seda kuulutust meie maale; kui haarawad  
need sõnumed, mis kuulsiwad nende armsailt huul-  
telt esimeses armastuses? Kui suur oli siis ad-  
vent-lootus ja -ootus? Lapselikus usus ja usal-  
duses oma Issandale ootasime teda lähematel aas-  
tatel. Müüdsime teha kõik, et olla walmis ja min-  
na wastu oma Snnistegijale. Kui müüid Jumal  
on olnud armulitem maailmale kui meie seda loot-  
sime, oleme siis pettunud omas ootuses? Ei ku-  
nagi! Ühed on jelles õndsas lootuses meist lahku-  
nud ja oma mullase maja maha pannud, et warsti  
igawesega kaetud saada; teised on jelles ootuses  
halliks läinud. Suur hull ootab weel ikka. Ühed  
ohkawad haigewoodis, teised elu-röömsad Jumala  
töös, wõi teistes eluülesannetes. Kuid kahjuks  
peame ütleva, et on mitmed meie seas, kes ütle-  
wad: „Minu isand wiibib tulla.“ On weel palju  
aega. Hakkame sööma ja jooma lahkujatega. See  
tähendab: hakkame nautima maailma elu. Esi-  
mese jumalaarmastuse asemel astub maailma ar-  
mastus. Saatan pakub tänapäew palju maail-  
mas ka Jumala lastele. Wanem wend Wilcox kir-  
jutab meile, et temal olnud lord jutustamine ühe  
kuulsa arstiga selle üle, miks eemaldub maailm  
Jumalast. See tähendanud: „Teate, mis sugused on  
need kolm kurjuse taimelawa praeguses maailmas?  
Need on kino, awalik supelrand ja kõlblusetu kir-  
jandus.“ Wennad Wilcox ja Fulton kirjawad weel  
sinna juure moenarruse, muusika, raadio ja spordi  
taimelawu. Maailmalikud lõbustused tungiwad  
wõimsalt meie rahwa ridadesse. Mitmed on neist  
wiimseaja pahedest nõnda kütkestatud, et ei raatfi

enam ära tulla nende asjade juurest. Jumala laste koosviibimistele. Nõnda oli ka Noa ajal. Prohvetlik waim kirjutas sellest: „Kui armuaeg lõpule jõudis ja uputus oli uſſe ees, andusid inimesed eriti rohkesti kõitſjugu pidustustele ja lõbusustele... Patud, mis töid Jumala wiha enne weeputuse-aegſele maailmale, on ka täna weel olemas. Jumalafartus on inimeste ſiidameſt kadunud... Kristluse tunnistajad jõowad ja joowad meie päewil joomaritega koos, kuna nende nimed ſeiſawad aumääriliselt koguduse raamatutes.“ „Wõitſid naise ja läſſid mehele.“ Abiellumine ei ole Jumala plaani wastu. Kuid Noa päewil abiellusid Jumala lapsed inimeste tütardega, tähendab uſſlitud uſſmatutega. Ka praegu on kuulda küsimusi: Kas uſſlik mõib abielluda uſſmatutega? Selleks leiame ſelge ja aruſaadatwa juhtnööri „Lunnistused kogudusele.“ 2. anne (ſakſa keeles) lht. 128. „Meie elame wiimastes päewades, kus abiellumiskirg on Kristuse jälletulemiſe ligioleku aja tunnuseks. Meis asjus ei küſita enam nõu Jumalalt. Tuuakſe ohwriks uſſ, kohustus ja põhimõtted, et täita pühitsemata ſiidame joowe... Saja abielu-paari ſeas, mis kofku pannakſe, ei ole ainuſſi, mis õnnelikult lähaks; mitte ainuſſi, mis oleks jaanud taewas fennituse ja wõimaldanud abielupooltele rohkem austada Jumalat. Need õnnetute abielude kurnwad tagajärjed on arwutud. Waevalt mõeldakſe ſellele, et neid asju kõſifelt kaaluda ja kogunud inimestelt ſelles nõuſſimist peetakſe wanaks moeks... Paljud kaotawad armastuse ja uſalduse tõele, et nad endid on kõwasti ſidunud uſſmatutega. Memad hingawad ſiſſe kahtluse, uſaldamatuſe ja uſſmatuſe waimu... Ennast ſiduda maailmaliku abieluga on hädaohtlik.“

Niiſugused ei ole muidugi Iſſjanda tulekuks ettevalmiſtatud ja need ſaawad kord kindlaſti mägestid ja kaljuſid paluma, et need neid kataks Lalle wiha eest.

On aga ka niiſuguseid, kes on õppinud alati jutlema Teesuse tulemiſest, aga kelle ſiidames on ahnus ja omakasu. Kuulſin kord lihte niiſugust teeflejat uſſlikku kõnelemas iſhe noorema adventuſſlituga Teesuse tulemiſest. Wanem uſſlik püüdis nii elawalt Iſſjanda tulekut nooremale ette kujutada, et ſee on nii ligi, nii uſſe ees, et meil ei ole enam millekſi aega. Noorem, kes aga wanema kawaluſt mõiſtis, wastas talle „Ega me Teesuse tulemiſt ſaa ligemale tuua kui ſee õieti on. Kui ja tõesti iſe uſukſid, et Iſſjanda tulemine nii ligi on, kui ja räägid, ſiis ei oleks ju äri aſi nii tähtis olnud, ega ſa ei oleks tulnud ſiit omale oſtma maja ehitamiſeks materjaali.“ Eſimeſe ſuu oli muidugi ſellega ſuletud, ſest temal oli kõwa majaehitamise mõte. Ehki meie ei mõi lõpetada ehitamiſt ega iſtutamist, ei tohi me ſellesse nõnda ſüweneda, et me ſeda „ei pane tähele“ kuni Iſſjand tuleb ja

leiab meid niiſuguses kohas, kus me ei oleks iſegi ſoowinud olla. „Seſt inimeſe Poeg tuleb tunnil, mil teie ei mõtle.“

Oleme ootaja kogudus. Kas tohime ſelles ootuses pettuda? Ei, ſee oleks liig kurb! Kuid prohwet Teſaaja ütleb, et mitmed ſaawad hiiüdma: „Wõitſus on mõõda läinud, ſuwi on lõppenud ja meid ei ole mitte ära päästetud.“ Täna, õndsäl ootufe ajal püüame walmis olla! Ujus walmaja ei tunne hirmu Iſſjanda tulemiſel, waid tema ootuses on rõõm ja ſelles rõõmus ta hiiüid: „Tule, Iſſjand Teesus!“

L. M.

## S i ſ e m i ſ j o n .

Toimetaja : A. Sabraf.

### Misjonitunni kawa.

14. juuliks 1934.

1. Alguſlaul ja palwe.
2. Koorilaul.
3. Aruanne mõõdunud misjonitunnist.
4. Aruanne mõõdunud kuu liikmete misjonitööst.
5. Deklamatſioon mõi muuſika.
6. Ette lugeda „Misjoniteadeteſt“ nr. 6 1934: „Teenimise palk“.
7. Koorilaul.
8. Lõpplaul ja palwe.

### Teenimise palk.

J. A. Stephen.

Maamehe tööpalk ei paista weel täiesti tema täidetud miljaaitadeſt ega juurepärasteſt iluſaſt karjast. Juba enne ſaab ta oma palga rammuſaſt maamullast, mida ta on uſſinasti harinud. Tal on rõõmus tundmus, kui näeb walmivat oma puu- ja põldwilja; kui kuulleb lammaste määgimist ning näeb wäſſitate ja tallekete hüppamiſt.

Arhiwetti töötasu ei ſeiſa ainult tema töö eest makſatud palgas. Kõige eſtiks peab uue maja plaan walmima tema peas, ſiis paneb ta ſelle paberile, ja kui ta näeb oma etteſujutatud ehitife walminemiſt, ſiis tunneb ta rõõmu ja rahuldust, mida ei ſaa ialgi wõrrelda rahaliſe taſuga.

Taſuſoow on inimeſe ſiidames ſügawasti juurdunud. Me ſoowime teada palju me oma teeniſtufe eest ſaame ja millifed on wäljawaated iſſlikeks eesõiguſiks. Ja teeniſtufe eest Iſſjandale küſikſid paljud nagu Peetrus: „Waata, meie oleme kõit

maha jätnud ja Sinu järel käinud, mis meil nüüd sest on?" Matt. 19, 27. Kuid Issanda vastus on väga paljutöotav: „Tõesti, mina ütlen teile, et ep ole kedagi, kes on maha jätnud poja ehk wane-mad, ehk wennad, ehk naise, ehk lapsed Jumala riigi pärast, kes ei peaks jälle saama mitme wõrra seljinatejel ajal, ja tulewas ilmas igawest elu.“ Luf. 18, 29, 30.

Tahame lühidalt panna tähele seda palka, mis kristlajel on juba siin elus kui eelmajse jellest igawestest tasust, mis ta saab uuel maal.

1. **Rõõm.** Õnnistegija ütles: „Seda olen mina teile rääkinud, et minu rõõm teie sisse jääks ja teie rõõm täis saaks.“ Joh. 15, 11.

Prophetikuulutamise waimu läbi öeldakse meile, et kristlik tööline ei tunne temale taewast määratud töös mingit piina. Tema käib oma Issanda rõõmus ning näeb end wabastatuna patu orjusest. See rõõm tasub temale ära kõik enesetalgamise.“ — E. G. W. Chr. Service lhf. 269.

2. **Õnn.** „Kes oma elu pühendamad Kristusefarnasele teenimisele, need tunnewad õiget õnne.“ — „Kogudus, kes tagajärjerikkalt töötab, on õnnelik kogudus.“ Chr. Serv. lhf. 269.

3. **Rahu.** Teiste heaks töötades tunneme magusat rahuldust; sifemine rahu on täielikuks palgaks.“ Tunnist. II lhf. 132.

4. **Terwis.** Head teha on hea abinõu haiguste vastu.“ — „Kõndides Jumalaga, Kristuse ja pühade inglitega, oleme ümbritsetud pühast atmosfäärist, mis toob kehale terwist, waimule jõudu ja hingele rõõmu.“ Rõõm teistele head teha toob rahuldawa tunde, mis kinnitab närwe, tugewndab wereringwoolu ning toob waimulikku ja kehalikku terwist.“ Chr. Serv. 270, 274.

On hea panna tähele kõiki neid õnnistusi — millise suure ja kirjeldamata annu on Jumal meile annud. Meie südamesse annab Ta patutundmise, ja kui me oma üleastumisi kahetseme, siis Ta andestab; mõistab meid õigeks ja annab meile oma waimu. Kõik teised anded ületab taewane and Jeesus Kristus, Jumala Poeg, kelle läbi igauks saab waimulikku õnnistusi.

Meie armastus Jumalale ja Tema tõe peab vastu peegelduma Tema teenimises. Öeldakse, et „me saame anda ilma armastuseta, aga ei saa armastada ilma andmata“. Seepärast näikse meie armastust Jumalale jellest tööft, mis Temale teeme. Inimeste päästmine peaks olema igauhe elutöö, kes Kristust tunnistab. Me oleme maailma wõlgajad selle armu pärast, et oleme saanud walguse Jumalalt, kes meile on ilmunud aulikkuses ja wäes ning tõe awanud.“ Tunnist. IV lhf. 53.

„Igaühele, kes Tema armust osa sai, määras Jumal ühe töö teiste heaks. Sfilikult peame seisma oma kohal ja oma töös ning ütleva: „Waata,

siin ma olen, läkita mind!“ Igaühe peale jääb tema wastutus, olgu ta sõnakuulutaja, haigera-witseja wõi kristlik arst: igal kristlajel lajub tema wastutus, iikskõik kas ta on maamees, kaupmees, õpetaja wõi mehaanik. Meie ülesanne on inimestele awada nende aralumastamise ewangeeliumit. Iga ettemõte, milles me oleme tegewad, peaks wiidama jellele eesmärgile.“ „M. of. Sealing“ 148.

See oli koorem hingede pärast, mis tõi Jeesuse taewast siia maa peale, ja läbi kõigi aegade on see mõjutus sfiutanud iga tõsi kristlase südame. Mooses oli nõus, et tema nimi kustutatakse ära taewast eluraamatust, kui ainult tema rahwas seeläbi armu saab. Et juhataada inimesi Kristuse juure, pidi apostel Paulus kannatama lõõke, tagakiusamist ja raskuseid, olema wanglas ja wiimaks jätna oma elu. See oli koorem hingede pärast, mis mõjutas Divingstone'it Afrikasse minema, Carey't Indiasse, Morison'i Hiina ja suure arwu ustawaid kõigisse maailma jagudesse. Tänapäew on suur armee mehi ja naisi, kes Jumala waimust aetuna on läinud kuni maailma otsani, et päästa kadunud mehi, naisi ja lapsi. Need Kristuse mõitlejad õppisid tundma „selles elus tõelist õnne“. Näies Jeesuse Kristusega Tema aulikkuses, walmistub nende elu niisuguseks, mis hinged patu wõimusest wälja kifub. Tõesti, ei ole asjata Jumalat teenida. Kirjeldamata pall ootab neid, kes oma elu on annud Tema teenimisele.“ Tunnist. VI 107.

Meile öeldakse, et „inglid on tegewuses pühadele kroonide walmistamisega“, ja et need kroonid tohakse „puhtast kullast, milles on paisitud tähed“. Need tähed tähendawad Kristusele mõidetud inimesi. Igal pühal on kroon walmis ning Jeesus ise ajetab selle krooni tema pähe. Seal ei ole ühtki krooni ilma tähtedeta; kõik hiilgawad kalliskiwidest, mis tähendawad päästetuid hingi. Pilt, mis Jumala ümmardajale näidati, on väga tähendusrikas ja nimelt järgmine: „Mõnedel... olid eriti hiilgawad kroonid, teistel jälle wähem. Mõned olid täis kalliskiwie, kuna teistel oli neid harwemini. Kõik olid oma kroonidega täielikult rahul.“ — „Early Writings“ lhf. 16.

Ka apostel Paulus, kirjutades tessalooniklastele, juhü jellele tähelepanu: „Sest kes on meie lootus ehk rõõm ehk kiitlemise kroon? Ehk eks teiegi ei ole see meie Issanda Jeesuse Kristuse sees tema tulemises?“ 1. Tess. 2, 19.

Üks kirjutaja esitab meile järelemõtlemiseks õige tähtsa küsimuse: „Oletame, et sa oled lunastatud ja kõnnid uue maa aulikkuses ja iluduses. Sa näed nende miljonite seas aralumastatuid: siin ja seal inimeste gruppisid, mõned suuremad, mõned wähemad, ja nende ümber niisuguseid, kes on juhatanud neid kõetele. Olesid sa õnnelik, kui sul po-

leks ühteainustki hinge, keda ja oled wiinud Kristuse juure?"

Igal lunastatul on kroon tähtedega, mis tähendavad isiklikku töö läbi wõidetuid hinge, ja ehk küll kroonidel ei olnud ühepalju tähti, olid siiski kõik oma kroonidega rahul. Meid julgustatakse jeda eesmärki Jumala abiga saavutama. Kas see ei peaks meid üles õhutama tulifemalt töötama oma Õnnistegijale? Nüüd on veel võimalus ja Jumal usaldab meid, et me wiime inimestele nende ärälunastamise ewangeeliumit. Iga töö peab teenima selleks eesmärgiks. Niisugune töö tasub end ära selles ja tulewases elus. Tulewases elus ärälunastatud näowed ja saawad kofku nendega, kelle tähelepänu nad on juhtinud ülendatud Õnnistegijale. Weiline õnnis kõnelus neil siis on üksteisega!

„Mina olin patune,“ ütleb keegi, „ilma Jumalata ja lootuseta maailmas, fina tulid minu juure ja juhtisid minu tähelepänu truule Õnnistegijale, ainukesele lootusele, ja mina uskusin Temasse. Ma kahetsefin oma pattu ja nüüd wõin koos pühadega olla Jeesuse Kristuse juures.“ Teised ütlevad: „Ma olin pagan pimedas maajaos. Sina jätsid maha oma rõõmu, mõnusa kodu ja tulid, et mind õpetada, kuidas Jeesust leida. Ma uskusin Teda kui ainust tõst Jumalat, häwitasin oma ebajumalad ja teenisin maailma Loojat; nüüd näen Teda palest palesse. Ma olen lunastatud, igawesti lunastatud, ning wõin jeda, keda ma armastan, alati näha!“

Teised awaldawad oma tänu neile, kes näjaseid toitsid ja katmatuid riietasid: „Kui meeleheidde minu siidant waewas, siis saatis Jumal sind, et minule rääkida lootuse ja troosti sõnu. Sina töid mulle leiba, et rahuldada minu ajalikku wajakust, ja awasid mulle Jumala sõna, minu waimuliku puuduse rahuldamiseks. Sa käisid minuga ümber kui wennaga. Sa tundsid minuga kaasa minu mures ja toitsid üles minu haawatud hinge, nii et ma wõisin hakata kinni Jeesuse wäljafirrutatud käest, mis oli walmis mind aitama... Nüüd olen ma lunastatud, igawesti lunastatud, et olla igawesti selle ligi, kes oma elu minu eest andis, ja Teda kiita.“ „Gospel Workers“, 518—519.

Õsland wõib lugeda meie siidamesaladused ning Ta saadab meile järgmise rõõmustawa sõnumi: „Kui aeg paistab olewat väga piff Õnnistegijat oodates; kui raskused rõhuwad ja me saame kannatamatuks oma ootamises; wõiksime siis endale tuletada meele ja jätta iga nurisemise, sest Jumal lasseb meid siin maapeal tormidest läbi minna, et walmistada ette kristlikke iseloomi, et wõiksime õppida tundma Jumalat meie isa, ja Kristust kui meie wanemat wenda ning Õnnistegijale töötada, Temale inimesi wõites, et wõiksime siis õnneliku siidamega kuulda sõnu: „See on hea, fina hea ja

ustaw julane, fina oled piisku üle ustaw olnud, mina tahan sind palju üle panna; mine oma isanda rõõmu sisse.“ Chr. Service lhf. 274, 275.

Seepärast, minu armsad õed-wennad: „Mga kui meie head teeme, siis ärgem tüdigem mitte ära, sest meie peame omal ajal lõikama, kui meie järele ei anna.“ Gal. 6, 9.

## Noored wastutusandjateks.

Paulus käskis Timoteust, kui wiimane oli alles noor, olla esimesele kristlikule kogudusele eeskujuks sõnas, elamisega, armastuses, waimus, usus ja puhtuses. Samuti on kutsutud üles ka praegusaja noori, kanda koormaid ja wastutusi kolmeingli kuulutuse kuulutamises terwele maailmale. Sellest teenimisega kutsust me loeme: „Warsti peawad noored kandma koormaid, mida nüüd kannawad wanemad töölised... Kui Õslandal kunagi on teha mõni töö, siis ei kutsu Ta ainult juhtiwaid ametnikke, waid kõiki töölisi. Tänapäew ta kutsub noori mehi ja naisi, kes on tugewad ning tugewad waimult ning kehalt. Tema tahab wiia nende warstet terwislikku aju ja musklijõudu wõitlusse wüirstiriikidega, pimeduse wõimudega ja waimulikkude kurjustega.“ Couns. to Teach. lhf. 536—538.

On tõsi, et wanad wastutusandjad warisewad kofku. Iga tõsine meie koguduse lehtede lugeja leiab, et suur arw wanu pioneere on pidanud lahkuma. Nende pühendatud pioneeride juhatusel kuulutus kanti paljudesse maadesse. Nüüd wajak töö arenemine neis uutes maades teist teerajajate hulka. Seistes tõsise nähte ees, et meie tööliste read hõrenewad kiiresti, kutsub Õsland enam kui ialgi enne koguduse noori pühendama oma jõudu töö lõpetamisele, millele eelwõitlejad tegid hea alguse. Wõib-olla et noorte abiga lõpeb töö palju suuremas ulatuses kui jeda praegu keegi suudab ette kujutada. Seda tähtsat tööd, mis neil teha, on tähendatud järgmiste sõnadega: „Selle maailma ajaloo lõpu sündmuste puhul mitmed neist lastest ja noortest (meie koolidest) panewad inimesi imestama oma tõest tunnistamisega, mida nad teewad lihtsalt, kuid waimus ja wäes.“ C. to T. lhf. 166.

See tõdeneb, praegusajal wähemalt osalt, sest tõesti meie noored teewad suure osa koguduse tööst, teenides nii mitmel võimalusel. Nad juhatawad hingamispäewa kooli ja noorte organisatsioone. Oma takistamata energiaga ja waimustusega teewad nad suure osa lõikustänu- ja juurnädala-töös, kuna meie Aafrika misjonipõldudel laiener töö

alati leiab finnitust noorte ridadest juure tulnud nekrutite läbi.

Kuid me usume, et meie noored jaadavad selle kuulutuse lõpetamisel korda veel palju juuremat. Selle kohta loeme: „Kui pea võib minna kuulutus ristilöödud, ülestõusnud ja pea jälle tulewast Snnistegijast tervele maailmale niisuguse tööliste armeega, nagu meie noored, kui nad on õieti õpetatud ja warustatud.“ „Education“ lhf. 271.

Kuulutuse wiimine kõigele maailmale on koguduse esimene töö. Seda võiks kiiresti läbi wiia. Kui noored meie ridades jaaksid õieti õpetatud. Noorte kaswatuskõsimus on seepärast esimese tähtsusega ning nõuab tõstist tähelepanu.

Paulus andis Timoteusele nõu, et ta pidi maailmas olema eeskujuks sõnas, elamises, usus ja puhtuses. Et olla juht niisugustes woorustes, see nõuab kaswatuust. Timoteus jai selle kaswatusse kauaaegse ja lähedase ühenduse läbi Paulusega. Na tänapäewaste noorte kaswatomiseks on Sumal teinud ettevalmistusi. Meie koolid, asutatud Sumala nõuandel ja juhatusel, on Tema käes abinõud noorte kaswatomiseks wastutuste kandmisele, milleks Ta neid kutjub.

Peaegu igal maal, kuhu see kuulutus on tunginud, on asutatud koolid, mis on Sumalast määratud noorte ettevalmistamiseks Tema tööle. Sgal Põhja-Euroopa divisjoni isjemisjoni-põllul on tegewuses niisugune kool. Need on asutatud maale, eemale linna pahast mõjust. Sumalafartlikud, pühendatud mehed juhivad nende koolide tööd. Tugew waimulik toon on walitsemas neis asutustes. Peale teadusliste õppeainete õpetatakse noortele ka laialdaselt ja sügawalt piiblit. Sselloomu kujundamine on nende koolide kõrgeim eesmärk. Need koolid on pelgulinnad kuusatud ja wõrgutatud noortele. Siin terwislikes waimulikus ümbruses nad on mõjutatud andma oma elu tervele Sslandale. Spilafed näewad teenimise wastutust ja wõimalust ning otjustawad walida selle tegewuse oma elu eesmärgiks, walmistades end ette sellele tööharule, milles nad tahawad tegutseda wiimase armukuulutuse kuulutamise lõpetamisel.

Meist koolest on tulnud meie töö juhatajaskond. See on ka Sumala plaan noortega. See on Sumala plaan Tema töö jaoks. Kuusutatuna ja wõrgutatuna sajal wiisil kaswawad meie noored kogudustes üles, kuid neid kistakse kaasa patu meelituselt ja nad kaotawad oma tõstise tööpoolehoidmise. Tihti nad lahkuwad usust ja lähewad maailma ning on kadunud tööle ja tööle. Kuid meie koolides, õpetatud kristlikkudest õpetajatest ja läbi käies omawanuste ja sama elamustega õpilastega, nad

pühendawad end Sslandale, jaatwad oma läbielusdes finnitatud ning walmistawad end ette teenimise wastutuste kandmisele.

Wõiks Sumala plaan noorte päätmiseks ja kaswatomiseks Tema tööle minna korda, võiks töö lõpetamise hüüüd kõlada sellel hingamispäewal läbi meie koguduste ja hingamispäewakoolide ning üles kutsuda noori ja wanu rohkem panema tähele Sumala kawatust noortega, kelle läbi Ta tahab lasta kuulutusel kõlada neil wiimsetel päewadel.

G. D. Ditt.

## Koondatud jõudude misjoni- rett Muhumaale.

Dodati juure igatsusega 20. mai hommikut. Oli see ju juwepühade esimene päew ning pidi tooma mingi iskamiswäärse wõimaluse. Sellel päewal oli noortel kawatsetud wõtta ette ühine misjoniwäljasõit. Tõusti juba wara üles, wõeti pisut hommikueinet ning rutati siis kogunemiskohale. Warsti olid misjonireisilased autol, mis hakkas nüüd tormama läbi ilusa looduse ja kewadise aroomirikka õhu, kaotades peagi sõitjate filmist kuulsama fuurordilinna — Kuresaare.

Meie aga sammusime mööda maanteed ning waatajime ifka tahapoolle, et kas auto juba tuleb, kas kuulduw mootori müriinat. Tükk aega ootasime asjata, kuid wiimaks ta ometi ilmus nähtawale metja nurga tagant. Seisatasime tee ääre ning andsime käega märku. Auto peatus. Kaaswõitlejaid nähes oli meie rõõm suur. Wälja hüppas grupi juht wend A. Rosinski ning terwitas meid sõbralikult. Laskus trepp ja asusime autole. Mootor jatkas oma ühetoonilist murinat, kuid ülalt kostusid meloodilised helinad.

Warsti sõitsime üle kolmekilomeetri pikkuse meretammil ning olimegi Muhumaa pinnal, kus esilekertawa omapärana paistis filma naiskodanike orangewärwiline rahwarietus. Jõudsimel sihtkohale, wend A. Sõrme asundustallu. Oli juba sõidetud ära 78 km. Siin leidsime eest wend Kopli, kohalikke öde-wendi ja kaaswõitlejaid, kes olid tulnud jalgratastega juurelt maalt ning toonud kaasa palju muusikainstrumente. Jällenagemise rõõm oli suur. Kogunesime tuppä ning proowisime läbi mõned laulud. Snimest hakkas juba tulema, sest kella 11-eks oli meil määratud noortetund.

Awati koosolek. Mandrilt ja saartelt ühinenud noorte suust kõlasid wõimsad laulud, kostusid lootusrikkad deklamatsioonid; päikesest põletatud ja

meretuultest karastatud pruuniks muutunud näoga noormehed astusid üles ning pidasid sütitavad kõned, kutsudes üles õieti kajutama meie noorusaega kui elükwadet. Smetlesin nende saarte noorte tublidust; komistamata pidasid nad oma lühikesed kõned — mõelsin linlastele... Pisarsilmil kuulajad inimesed, kuid kahjuks, koosolek jõudis lõpule.

Müüd saime pisut kehafinnitust, siis pidime sõitma umbes 23 km tagasi Võidale. Sinna oli ette öeldud kella 4-ks teine noortetund. Mõnime autole. Kuid mahajääjaid täitis kurbus. Kui mootor hakkas pöriseama, siis kostus laul: „Armjad mennad, kallid õed, lahkumise tund on käes... üleval, üleval saame üksteist näha meel.“ Tundus, nagu peaks lahkuma armjatest omakestest. Mahajääjad kaasvõitlejad saatsid meid järele lehmitades wärawast läbi kuni teele.

Saabusime õnnelikult järgmise koosolekukohtale. Siia amaratesse taluruumidesse kogunes palju rahvast, nii et kõik ei mahtunud sissegi: muist pidid leppima akna taga kuulamisega. Ettekanded õnnestusid ning koosolek jättis kõigile hea mõju, eriti sõbralik oli pererahmas, kes ei olnud küll meie koguduse liikmed, kuid siiski väga wastutulelikud ning tahtsid meid isegi wabas looduses kostitada piima ja leiwaga.

Kui olid räägitud wiimased sõnad ja jäetud jumalaga, siis pidime algama tagasisõitu. Jälle kõlas jumalagajätmise laul ja auto hakkas liikuma. Autole järgnes lendjalk, mis koosnes üheksast jalgratturiist, kellest suurem osa oli Paadremaa misjonireisulasi, kes olid ära sõitnud oma 65 km, mis edasi-tagasi tegi wälja 130 km pikkuse reisi. Miijugune sõit polnud kerge ega ilma rahalise kuluta, kuid noored ei mõelnudki sellele, nende näod hiilgajid rõõmuist ja heameelest. Armastusest Ennistegijale ja kaasnimestele olid nad walmis tegema kõik.

Miijugune tegemus on tõesti ideaalne ning püüdniswäärt. Wõiksime meie kui noored ja wamad end rohkem pühendada sellele õilsale tööle; rohkem wõtta ette miijuguseid misjonikaile, küllwata iga mee ääre, sest omal ajal tärkab küllwatud jemme ning wõrjub wiljaks.

Misjoniauto jõudis linna tagasi õhtul kella 9 paiku. Sellest reisiist osawõtjaid ja kaastegelasi oli meil keskmiselt 27 inimest. Kõik olid rõõmsad, et wõisid pidada kaks noortetundi ning paljudele näidata teed igawesjale kewadele. Meeleldi joomisjini nende noortega wael kaasa teha miijuguseid misjonireise. — Wõiks Jumal küllwatud sõna õnnistada.

M. S.

## Noorte I weerandi misjonitöö aruanne 1934.

Osakonnad	Liikmeid	Peolehooldajad	Sapli	Koffu	Arwandjaid	Arwandjate proffent	Hommituwalte tarwitajaid	Piibliaasta järgijaid	Püüblitunde	Misjonikaile	Koosolekutele toodud	Sõitutele abi antud	Saigerawituit	Alideid antud	Sehhi lewitatud	Traktate lewitatud	Naamatuid lewitatud	Kirju kirjutatud
1. Tartu . . . . .	30	6	15	51	34	113%	37	33	78	181	71	159	65	13	68	22	7	28
2. Tallinna I . . . . .	16	1	3	30	18	112%	15	11	131	145	59	151	11	7	124	178	11	24
3. Narwa . . . . .	18	3	2	23	20	111%	18	9	47	47	66	37	20	2	96	39	6	10
4. Põltsamaa . . . . .	9	—	5	14	10	111%	9	3	18	18	20	39	8	1	10	—	—	2
5. Pärnu . . . . .	15	—	12	27	16	107%	13	5	45	68	46	139	3	4	59	31	6	10
6. Alawere Püawere . . . . .	4	—	—	4	4	100%	4	—	7	38	9	3	—	3	—	2	1	—
7. Lelle . . . . .	12	—	—	12	12	100%	12	2	54	86	4	28	12	2	31	32	8	2
8. Rattvere . . . . .	13	—	4	17	13	100%	6	3	98	251	62	127	19	37	53	17	18	28
9. Wiljandi . . . . .	10	3	2	15	10	100%	12	4	73	63	51	39	15	2	6	20	8	10
10. Tallinna II . . . . .	25	—	3	28	25	100%	24	11	91	80	31	84	19	8	186	77	7	14
11. Tallinna III . . . . .	17	15	4	36	15	88%	15	15	19	135	54	20	4	3	42	17	17	22
12. Liidu osak. . . . .	10	—	—	10	8	80%	9	5	86	103	51	9	26	—	312	39	38	18
13. Haapsalu . . . . .	4	—	—	4	3	75%	2	—	8	17	1	—	—	—	—	—	—	—
14. Kurefaare . . . . .	13	2	—	15	8	62%	5	3	30	13	243	34	1	2	57	24	7	5
<b>Lapsed . . . . .</b>	<b>196</b>	<b>30</b>	<b>50</b>	<b>276</b>	<b>196</b>	<b>100%</b>	<b>176</b>	<b>102</b>	<b>779</b>	<b>1220</b>	<b>659</b>	<b>811</b>	<b>198</b>	<b>81</b>	<b>1041</b>	<b>498</b>	<b>134</b>	<b>173</b>
<b>Koffu . . . . .</b>	<b>196</b>	<b>30</b>	<b>50</b>	<b>276</b>	<b>196</b>	<b>100%</b>	<b>181</b>	<b>104</b>	<b>785</b>	<b>1249</b>	<b>768</b>	<b>896</b>	<b>203</b>	<b>84</b>	<b>1044</b>	<b>498</b>	<b>134</b>	<b>173</b>

Wäljaandja: G. P. Adw. K. Gesti Siit. Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub.  
Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinnas.